

Gronach, až wona rada spiwajšo, lež rownož žeden možny głoŝ nemějascho, — won rownascho ƙe płowajškowemu pišchpotańu, — rowno tak rada ƙlěšchascho spiwane. Gdnž ŝ karu na polo jěžešcho, ƙ ŝchuli pšchiže a žiŝchi rowno spiwajchu, wošta ŝtoježy a ƙluchajšo, až hušpiwane běšcho.

Stwórtý staw.

Schweliz Kittowe wotkublańe až do 14. lěta.

Ta luboŝcž ƙ Božemu ƙłowu a ƙ spiwanu da jej tu myšl, až Kito mogał ŝchulara huŝnušch, potom by zerkwju pšchi domě měla, žajšo wona. Ras běšcho Rogošanŝka ŝchota hu nas a pšchajšchascho: Nazo ga twoj ƙyn dej huŝnušch? Wóna wótgroni: Ja menim, na ŝchulara. Schota wótgroni: „Jo, ale ŝchular dej spiwajšch mož, Kito spiwaj ras něžo.“ Won ŝgloŝy: „Žnyj moj duch ƙe gotowy.“ Schota huŝuži: „Možnego głoŝa nama, ale spiwajšch rosmejo.“ To běšcho Zaŝnikarowy přědny heŝamen a won běšcho jen hobŝtał.

Zaŝnikar mějascho wót mlodoŝcži jadnu samyšlonu, rosdroŝczonu a ŝabnywatu głowu, wót kótarejež ƙ. ŝarač Schadow Dobrynŝki gronajšo: „Wy mašcho tnych myšlizek pšchewele, togodla to a druge ŝabnydnoscho.“ Te rosdroŝczone myšli poŝažo pšchiduže tšchojeńko: Ras porajšo ƙe Schweliz Kito ƙ wjazoru ŝ pola domoj, chwatajužy dokulaž tšchěšcho wjazor do rybow hnyšch. S rasom hupytajo zeptača ƙ. Budača w gumne pšchi ŝamem pšosche. Gut Morgen, Guntag, gudnabend! Te tšchi ƙłowa hulešchechu jomu jadno pšchi drugem ŝ huŝt. Gutten Abend! wótgroni ƙ. zeptač, tej ƙłowe natschegajuzy.

To ŝabnywane jo Zaŝnikaru zaŝ žyweńa wěle hobuŝe a pogoršchowanja naporało. Žužor ako maŝy ŝchulŝki golž běšcho won wěliki ŝgubowač nožow, dokulaž rad tšchugascho a baŝlowajšo. Howaž ga kupowajšo jomu mašchěrka nože ŝa ŝchěŝč krošchynkow, ras pač jaden ŝa dwa krošcha a da jen jomu ŝ tymi ƙłowami: „Žož pač ten ŝgubijošch, ga potom frydnosch!“ — „Nebdu!“ wótgroni Kito. Moterka žěšcho na polo, Kitto do gumna tšchugat. S rasom běšcho nož pšchěz, ŝcho pytańe podermo; huŝšchadnuł jen ničt nějo, dokulž niz žywego tam ně-